

KÉREM

Kérem, mutasd a késeket,
egészségem kísértete
egyszerűen fölém lebeg.

Kérem, fend meg a kardokat,
fogj a valóságból sokat,
annyit, ami már áldozat,

kérem, ne öld meg mind, hanem
legyen belőlük kis hárem,
hová bejársz, s mondod: Ma nem!

Kérem a jegyet, bérletet.
A holdra jegy nélkül megyek,
elvisznek a kísértetek.

Az egészség is, meg a kétség,
de közben ott a szentháromság,
az ötség, százság, az egész ég.

Kérem, számoljatok velem,
világ végén ott a perem,
de nem éles, elismerem.

SZMOGRIADÓ

37

Biztos, hogy
nem tudok
már vissza
aludni.
Nálad a
hatalom,
ne kérdezd:
Hát ez mi?

Biztos, hogy
szürkeség
ül most a
városon.
Tiéd a
hatalom,
gondolod:
Rád dobom!

Biztos, hogy
mérgező
kicsit a
levegő.
Te vagy a
hatalom,
bedőlt a
pléhtető.

Biztos, hogy
tévedés
az egész
vagy a fél.
Csapong a
hatalom,
azt hiszi,
belefér.

38 Biztos, hogy
lesz még úgy,
ahogyan
nem kéne.
Csak füst a
hatalom,
a várost
felélte.

Biztos, hogy
leégett,
beomlott
a város.
Nincs az a
hatalom,
ami nem
halált hoz.

Biztos, hogy
képzeljük
a tüzet,
a halált.
Képzelt a
hatalom,
elég jól
kitalált.

Biztos, hogy
nem biztos
most már a
valóság,
nyeli a
hatalom,
micsoda
mohóság.

Biztos, hogy
beázik
ez a vers,
beszakad.
Nincs benne
hatalom,
bedől a
pillanat.

Biztos, hogy
tűzből és
vízből is
lehet baj.
Bedől a
hatalom,
micsoda
nemes zaj.

Biztos, hogy
helyére
nem kerül
semmi jobb.
Egy másik
hatalom
szmogja már
kavarog.

HELMUT NEWTON: BIG NUDE III: HENRIETTA, 1980

Henrietta áll pucéran,
fehér háttér előtt bátran,
magassarkút visel közben,
megbámulják egyre többen.

Az alakja ezért feszes,
rajta semmi fölösleges.
Haja vállig omlik hátul,
szeme keskeny, orra tágul.

Szája nem szalad mosolyra,
a levegőt visszafojtva,
mint aki a csodát várja,
néz bele a kamerába.

Melle hegyén vízcsepp volnék,
lapos hasára potyognék,
onnan be a sűrű szőrbe,
kirándulni az erdőbe.

Sajnos keze összefogva,
épp ott, hová elindultam,
de a comb közt ott egy pamacs
kikandikál a kis pimasz.

Dús titkokról árulkodik,
szép az arca, de itt vadít,
ánizsszagot érzek nyomban,
orromat oda kell nyomjam.

Ott tartja a kezét, tudja,
el van zárva a test útja,
negyven éves fénykép ez már,
és a nő is több lehet már.

Fesztes hasa megvan-e még?
A fényképész soha nem élt.
De ez a pillanat örök,
vagy még kitart, és kiröhög.

Szürke a bőr minden pontja,
varázslatát mégis ontja,
arra bízta, hogy van élet,
mindig máshol keresgéled,

mert az tudás, az anyagban
a lélek ahogy belobban,
megízlelni mellet, hasat.
Ne változtasd el magadat!

42 SCHELLING RIKKANCSA

Itt a transzcendentális
idealizmus rendszere!
Nemegyszer harapdál is,

pedig fenomenális
a létben foglalt helyzete
itt a transzcendentális-

nak! Megérheted máris,
ha élsz vele, ha élsz vele.
Nemegyszer harapdál is,

és közben homloka világít,
míg fogdos hús keze.
Itt a transzcendentális

hol kérdez, hol csak állít,
bonyolult eleve.
Nemegyszer harapdál is,

központja a határ is,
ott lép a rend bele.
Itt a transzcendentális
nemegyszer harapdál is!